

duhovnika spremljajo na visoko pokopališče Matere božje „na Gori“, kjer čakajo vstanjenja blizu cerkve D. Marije, ktere zvesti sin so bili celo življenje. Lepo mrtvaško pesmico so jim zapele Petrovska dekleta za slovo. V slednji vrstici je lepo izrečena njihova gorečnost za čast božjo in njihova občudovanja vredna potrpežljivost v bolezni. Zato s temi vrsticami sklenemo: Božji časti, duš rešenju — Bilo posvečeno — Njih delovanje in v bolenju — Zdihi in trpljenje vse. — Duša v miru naj počije — Zda od trudov in skrbi, — Tam, kjer boljše solnce sije, — Rajska zarja rumeni. Fr. Zmazek.

S svetimi rečmi se ne smemo šaliti.

Povsod najdemo takšnih mož, časi tudi žensk, ki se radi norčujejo s svetimi rečmi. Veseli jih neizrečeno, ako so s svojo šegavostjo koga v smeh posilili. Toda malokdaj pomislijo, da so pobujšanje dajali, posebno če so jih mladi ljudje, otroci poslušali. Vesten gospodar, pridna gospodinja tega ne trpi pri svoji hiši. Žali Bog, da je takšnih srčnih krščanskih mož in žen zmiraj menje.

Lansko jesen so nekde likali ali kožuhali koruzo. Navzočih bilo je več odumlih fantov. Pogovorili se so poprej, da bodo enega zvečer slovesno pokapali. Res, eden izmed fantov se napravi, kakor da bi bil umrl. Črez navadno obleko potegne srajco in se vleže na klop, kakor da bi mrtev na pravici ležal. Njegovi tovarši mu napravijo mrtvaško sprevod. Naložijo ga na nosle, jezičen krojaček vrže črez sebe srajco neke dekle in začne posnemati mešnika ter poje „miserere“. Na videz mrtvega pokopljejo z velikim norčevanjem najresnobnejših reči v prazen — polovnjak. Toda kaj se zgodi? Dva dni poznej je navidezni mrtvec res umrl. Pal je na gumno ali škedenj iz visočine tako nesrečno, da si je vrat prelomil in obležal k priči mrtev!

Raznoterosti.

(*Presbiterij stolne cerkve*) v Mariboru dobil je nov uže jako potreben tlak. Napravili so ga iz cement-plošč iz Judendorfa. Plošče so črne-bele in stane 1 □ seženj 12 fl. Pokrilo je se s takšnimi ploščami 24 □ sežnjev.

(*Cerkvo sv. Bolfanka v Slov. goricah*) so lepo obokali in prenovili. Posvečevanje bo ob priliki zlate sv. meše sv. Bolfanskega rojaka, č. g. dr. Jožefa Muršeca.

(*Faalski grajšček*) nad Mariborom grof Zabbeo pričakuje te dni visokega gosta. Poslanik rimskega papeža pri našem cesarji, preuzvišeni kardinal Jakobini pride tje grofa obiskovat.

(† *Rajni č. g. Franc Pukšič*) rodil je se pri sv. Vrbanu nad Ptujem 28. maja 1821. Bil je v mešnika posvečen v Gradci 26. jul. 1846. Služ-

boval je kot „capellanus supernumerarius“ v Negovi do 15. nov. 1848, kot kaplan pri sv. Ani na Krembergu do 29. avg. 1860, v Lembahu do 26. julija 1862. provizor ondi do 13. okt. 1862. potem zopet kaplan ondi do 30. dec. 1862. provizor pri sv. Juriji na Pesnici do 5. marca 1870. župnik ondi, dne 1. marca 1879 deficient in 27. nov. 1879 mrlič v Gradci pri usmiljenih bratih. Bog mu daj večni mir in pokoj!

(*Za stavljenje katoliške stolne cerkve*) v Sarajevu darovali so v svojem imenu svitli cesar in v imenu cesarice 5000 fl., cesarjevič Rudolf 1000 fl., nadvojvode Ludvik Salvator 200 fl., Rajner 500 fl., Friderik 500 fl., kardinal Simor 3000 fl., finančni minister Szlavy 300 fl., vratislavski knezoškof Förster 50 fl. itd. Vsega nabranega denarja je 18670 fl.

(*Družba sv. Mohorja*) bo kmalu priredila knjige letos društvenikom namenjene. Med onimi slovenskimi pisatelji, čijih spisi bili so sprejeti in obdarovani, je tudi gosp. Josip Karba, kmet v Krapji ljutomerskega okraja. Sploh je pa vsa Karbova rodbina vrlo nadarjena, a tudi iskreno narodna!

(*Javno zahvalo*) izreka šolsko vodstvo pri sv. Duhu v Ločah konjiškega okraja č. g. kaplanu J. Korošaku, kateri so uboge otročiče na lastne stroške oskrbeli s katekizmi. Bog plati!

(*Pomanjkanje mešnikov*) postaja tudi na Ogerškem čedalje bolj občutljivo; zlasti redovnikov ni.

(*Sad novega šolstva*) kaže se posebno v samomorih mladih ljudi. Človek rad živi. Tem bolj strašno mora biti pamet zmešana in srce spačeno in prazno strahu božjega, ako se mladina sama pobija. Prestrašeni smo nedavno čitali, kako je se več dunajskih dijakov, to pa še bogatih staršev, samih ustrelilo. V Monakovem je se usmrtil eden 13 in eden 11leten deček, ker je prvega očie, drugega učitelj bil malo pokregal.

(*Posnemovanja vredno*) je postopanje nekega župana v Nassavskem na Nemškem. Tamošnji župan je prepovedal v krčme zahajati mladenčem, ki še niso 18 let stari. Zasačeni mladenec plača 1—2 fl. krčmar pa 2—4 fl. globe.

(*Kazen božja*) zadela je očivestno mestice Meiringen na Švicarskem. Prebivalci sami luterani so novega leta dan javno smešili in zasramovali katoliške mešnike, redovnike, cerkveno peče in obrede. Sedaj razsaja po mestu grozen „tifus“. Zbolelo je 200 oseb, umrlo 41, med temi 2 najhujša zasramovalca.

(*Častljivo Marijo Kristino*), sestro cesarice Ane, žene cesar Ferdinandove, kraljico neapolitansko, rojeno princesinjo savojsko, bodo proglašili za „blaženo“ nebeščanko, da jo poznej uvrstijo med svetnice. Ravno te dni vršijo se dotične razprave pri sv. očetu Leonu XIII. v Rimu.